

Следъ като се върнахъ отъ Троянския манастиръ, азъ само за малко се срещнахъ съ него. Дойдоха му нѣкакви гости, предъ които той не искаше да говоримъ. Загатна ми, че е изповѣдалъ не само клисаря, а и другъ единъ. Загатна ми сжщо, че отъ пощата били задигнати документи по заповѣдь на Маринъ попъ Лукановъ. Стоянъ Куюмджията ги взелъ.

*азъ—нека върва тѣхъ... Нека слуша
тоя на когото гостува... Той на
много душички е зачернилъ днитъ...
И х. Мичо ми троши навремето про-
зорцитъ... Кой имъ е виновенъ, като
нѣматъ бѣлгарска кръвь въ жилитъ
си и съвѣсть въ главата...“*

Тия редове помествамъ тукъ, за да се види, че писаното отъ г. Страшемировъ въ в. Миръ, въ подигравателенъ тонъ за п. Георги Анти-